

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/26/2014
Identifikačné číslo spisu:	3213201488
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Seman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3213201488.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CD Consulting s. r. o., IČO: 264 29 705, so sídlom K Červenému dvoru 3269/25a, Strašice, Praha 3, Česká republika, zast. Fridrich Paľko s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: D. F., predošlé priezvisko T., bytom Q., A., o zaplatenie zmenkovej sumy 180 eur s príslušenstvom a zmenkovej odmeny 0,60 eur, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob/17/2014-72 zo dňa 26. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob/17/2014-72 zo dňa 26. februára 2014 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č. k. 8Cob/17/2014-72 zo dňa 26. februára 2014 odmietol odvolanie žalobcu napádajúce rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 5Cb/67/2013-43 zo dňa 29. októbra 2013 z dôvodu jeho oneskoreného podania. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol žalobcovi doručený 28.11.2013. Nasledujúci deň po doručení (29.11.2013) začala plynúť lehota na podanie odvolania, ktorej posledný deň pripadol na 13.12.2013 (piatok), kedy najneskôr mohol žalobca podať včas odvolanie. Žalobca podal svoje odvolanie osobne na súde prvého stupňa dňa 16.12.2013 (pondelok), teda po uplynutí 15-dňovej odvolacej lehoty podľa § 204 ods. 1 OSP. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu nemohol meritórne prejednať a musel ho ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odmietnuť. Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2014.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie. Domáhal sa zrušenia odvolacieho rozhodnutia a vrátenia veci Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie. Podanie dovolania odôvodnil podľa § 241 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 237 písm. f/ OSP tým, že sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie ako podané oneskorene s odôvodnením, že odvolanie bolo podané osobne na súde v pondelok 16.12.2013, teda po lehote. V skutočnosti však žalobca podal odvolanie na poštovú prepravu poštovou prepravu v deň 13.12.2013, teda v odvolacej lehote, o čom svedčí dátum na doručenke spoločnosti ReMax Courier Service spol. s r.o., poskytovateľ prepravných služieb. Na preukázanie uvedených skutočností dovolateľ pripojil k svojmu dovolaniu fotokópiu doručenky - inštrukcie pre kuriéra s vyznačením prevzatia zásielky

na poštovú prepravu dňa 13.12.2013. Odvolací súd tak dospel k nesprávnemu určeniu posledného dňa lehoty. Žalobca podal odvolanie včas a odmietnutím odvolania ako oneskoreného mu odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), zastúpený advokátom, resp. právnickou osobou založenou na účel výkonu advokácie (§ 241 ods. 1 OSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) najskôr to, či sa ním napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP). V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením, preto dovolací súd skúmal otázku prípustnosti dovolania najskôr z hľadiska § 239 OSP, ktorý v odsekoch 1 a 2 taxatívnym spôsobom vymedzuje, ktoré uznesenia odvolacieho súdu je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Podľa § 239 OSP platí, že ak dovolanie smeruje proti uzneseniu, je prípustné:

- proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ OSP),
- proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ OSP) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ OSP),
- proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo potvrdenie uznesenia o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. a/ až c / OSP).

Podľa § 241 ods. 2 OSP, dovolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Z ustanovenia § 239 OSP prípustnosť dovolania v predmetnej veci nemožno vyvodiť. Dovolací súd teda nie je oprávnený skúmať, aj keby sa toho dovolateľ výslovne dožadoval, či odvolací súd posúdil prejednanú vec po právnej stránke správne, alebo či v konaní nedošlo k inej vade (odlišnej od vád taxatívne uvedených v § 237 OSP), ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Najvyšší súd môže skúmať iba procesný postup nižších súdov (odvolacieho aj prvostupňového), avšak výlučne z toho hľadiska, či konanie pred týmito súdmi netrpí niektorou z vád uvedených v § 237 OSP (tzv. vady znátočnosti). V zmysle tohto ustanovenia je totiž dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Na tieto vady, ktoré v podstate zodpovedajú absencii niektorej z podmienok konania (procesných podmienok, len za splnenia ktorých môže súd konať vo veci), prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti, to znamená aj vtedy, keď neboli dovolateľom výslovne namietané, čo je záver, ktorý možno vyvodiť z druhej vety § 242 ods. 1 OSP. Výskyt niektorej z týchto vád v konaní pred odvolacím súdom je vždy dôvodom na to, aby súd rozhodujúci o dovolaní, napadnuté rozhodnutie podľa § 243b ods. 1 OSP zrušil a to prípadne spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa (§ 243b ods. 3 OSP), ak sa preukáže, že aj jeho rozhodnutie (resp. konanie, ktoré mu predchádzalo) trpí niektorou z vád podľa § 237 OSP.

V prejednávanej veci dovolateľ výslovne namietal existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ OSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa postupom súdu účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. Rozumie sa tým taký vadný

postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhajatenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorene podané, odňal tým účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 23/1994). Odňal mu totiž možnosť brániť svoje práva alebo právom chránené záujmy v odvolacom konaní, keďže v prípade odmietnutia odvolania, odvolací súd rozhoduje bez toho, aby skúmal vecnú stránku napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom dospel dovolací súd k záveru, že k vytýkanému pochybeniu v konaní pred odvolacím súdom skutočne došlo. Pochybenie spočívalo v nesprávnej úvahe odvolacieho súdu o momente doručenia podania súdu, keď vychádzal z vyznačenia odtlačku pečiatky Okresného súdu Bánovce nad Bebravou „Podané osobne“ na prvej strane odvolania s dátumom 16.12.2013. Hoci z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd v danom momente nemal možnosť posúdiť včasnosť podania z iných údajov a k zmätočnosti prispel postup okresného súdu, ktorý vyznačil podanie kuriéra bez založenia doručenky s vyznačeným dátumom prevzatia na poštovú prepravu, nič to nemení na výslednej úvahe dovolacieho súdu o nesprávnosti postupu súdov nižšieho stupňa vedúcom k porušeniu práv účastníka konania.

Orgánom povinným doručiť podanie, ktorým sa vykonáva úkon viazaný lehotou, je najmä pošta; za istých okolností je však ním aj ktorýkoľvek okresný súd (§ 42 ods. 2), odvolací súd (§ 218 ods. 2), správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie (§ 250m ods. 2), príslušný orgán väznice, ústavu, zdravotníckeho zariadenia a pod. Ak úkon spočíva v urobení podania je úkon urobený odovzdaním podania v podateľni príslušného súdu alebo urobený ústne do zápisnice na ktoromkoľvek súde.

Podanie na poštovú prepravu je úkon odovzdania podania osobe, ktorá je podľa zákona poverená - povinná doručiť podanie, teda pošta. Vychádzajúc zo zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách, ktorý upravuje podmienky poskytovania poštových služieb a poštového platobného styku na trhu poštových služieb, je podľa ust. § 7 poskytovanie poštových služieb a poštového platobného styku podnikaním. Poskytovať poštové služby a poštový platobný styk možno len za podmienok ustanovených týmto zákonom, pričom univerzálna služba sa poskytuje na základe poštovej licencie, poštové služby iné ako univerzálna služba a poštový platobný styk sa poskytujú len na základe registrácie a v rozsahu podľa všeobecného povolenia a poštový platobný styk poskytuje len poštový podnik, ktorý je právnickou osobou povinne vytvárajúcou základné imanie. Registráciu poštového podniku vykonáva Poštový regulačný úrad.

Poštový regulačný úrad bol zrušený zákonom č. 402/2013 Z. z. o Úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a Dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa zákona č. 324/2011 o poštových službách a zákona č. 402/2013 Z. z. o Úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a Dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov sú orgánmi štátnej správy v poštových službách Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky a Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb.

Register poštových podnikov je verejný zoznam poštových podnikov, ktoré poskytujú poštové služby podľa zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 547/2011 Z. z. a ktoré sa zaregistrovali podľa § 19 tohto zákona. Register obsahuje údaje o poštovom podniku podľa § 23 zákona. Z registra poštových podnikov vedeného Poštovým regulačným úradom a zverejnenom na internetových stránkach Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb vyplýva, že spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o., je v tomto registri zapísaná.

Poskytovateľa poštových služieb, ktorý spĺňa predpoklady výkonu takejto činnosti ustanovené citovaným zákonom a je vedený Poštovým regulačným úradom v registri poštových podnikov (§ 19 zákona o poštových službách), je potom v zmysle ust. § 57 ods. 3 O.s.p. potrebné považovať za osobu, ktorá má povinnosť podanie doručiť.

Keďže z obsahu listín doložených dovolateľom vyplýva, že odvolanie podal v zákonnej lehote (13.12.2013) osobe, ktorá je poskytovateľom poštových služieb a s odovzdaním podania na prepravu takejto osobe sa spájajú účinky včasného podania odvolania, bolo odmietnutie odvolania (zapríčinené nedostatočným zistením skutkového stavu týkajúceho sa momentu doručenia zásielky súdu) rozhodnutím, ktorým došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

Tým, že odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol, hoci preto neboli splnené zákonné predpoklady, odňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom a jeho konanie je postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. f/ OSP. Na základe uvedeného dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob/17/2014-72 zo dňa 26. februára 2014 zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. V novom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (druhá veta § 243d ods. 1 OSP) a vzhľadom na včasnosť podaného odvolania sa odvolací súd bude v ďalšom zaoberať dôvodmi odvolania.

Senát najvyššieho súdu rozhodol v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.